

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Origenis In primi Libri Regvm, Cap. 28. de Engastrimytho. Ὁριγενους Εις
Την Των Βασιλειων Πρωτην. [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

εία εἰρηκότε, ὡς ἄρα Θεομήλ, ὅσα ἴω ἐν
 ἀδύ· εἶδεν ἡ γυνὴ Θεομήλ, ἡ διηγηματικὴ Φα-
 νή τοῦτο ἔφησε. καὶ ἔβησεν ἡ γυνὴ Φανὴ μεγά-
 λη, καὶ εἶπε, μή φοβῶ, φόρος Θεοῦ. ἵνα τί πα-
 ρητοχλήσω με, καὶ σὺ εἶ Θεός; καὶ εἶπεν αὐτῇ
 ὁ βασιλεύς. τί γὰρ ἔστι, μή φοβῶ. πῶς ἔρα-
 χας; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ φόρος τῷ Θεῷ. Θεὸς εἶ-
 δον ἀμβραίνοντες ἐκ τῆς γῆς. καὶ εἶπεν αὐτῇ.
 τί τὸ εἶδος αὐτῶν; καὶ εἶπεν αὐτῶν. αἰὲρ παρῶ-
 σθ' ἔπερσ ἀβαλάγων, καὶ ἄβος ἀεθελοβλημῶος
 διπλοῖδα ἐφ' ἃ· λέγει αὐτῶν ἰωρακείων καὶ ἡ Β
 ἰματίων τὸ ἱερατικόν· εἶδα ὅτι ἐναντίον ἐκ τῆ
 λόγος λέγει, ἡ θάλασσα. αὐτὸς γὰρ ὁ Γετανῶος με-
 τασχηματίζεται εἰς ἀπείλον Φωτός· ἡ μὲν αὖ
 εἰ καὶ οἱ Διφρακτοὶ αὐτῶν μετ' ἑαυτῶν (ἔσθ) ὡς
 Διφρακτοὶ δικαιοσύνης· ἀλλὰ τί ἔστιν, ὅ ἔφ' εἶ-
 δον ἡ γυνὴ τῆ Θεομήλ; ἀλλὰ γέγραπται, ὅτι
 ἔργω σαβλ, ὅτι Θεομήλ ἔστι, καὶ ἔπειν ὅτι παρῶ-
 σθ' ἔπειν ὅτι τῶν γῆ, καὶ παρῶσθ' ἔπειν· εἶτα
 πάλιν τῶ παρῶσθ' ἔπειν ἡ γῆ φησὶ· καὶ εἶπε Θεομήλ
 παρῶσθ' ἔπειν· ἵνα τί παρῶσθ' ἔπειν με τῶ ἀγα-
 ζῶν με; εἶπε, φησὶν ἡ γῆ φησὶ, ἡδὴ παρῶσθ' ἔ-
 εἶπε Θεομήλ, ἵνα τί παρῶσθ' ἔπειν με τῶ ἀγα-
 ζῶν με; εἶπε παρῶσθ' ἔπειν ἀποκρινέσθαι σαβλ.
 σφῆδρα οἱ ἀλλοφύλοι πολεμῶσιν ἐν ἡμῶν, καὶ
 ὁ θεὸς ἀπέστ' ἀπ' ἐμῶν, καὶ ἐκ ἀπεκρήθη μοι
 ἔπειν, καὶ γὰρ ἐν χεῖρ τῶν παρῶσθ' ἔπειν, καὶ ἐν τοῖς
 ἐπιπέτοις ἐκ ἀλεσα, τῶ δὲ λέγει μοι τί ποιῶσαι
 πάλιν ἡ γῆ φησὶ, ὅσα ἄλλος εἶπεν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς
 Θεομήλ ἔφην, καὶ ἵνα τί ἐπερώτησάς με; καὶ
 κέρως ἀπέστ' ἀπ' ἐμῶν, καὶ ἐξήρηθη κατὰ σὺ, καὶ
 ἐποίησεν ἄλλον αὐτῶν ἔπειν πρόσωπ' ἡ λαλῶσθ' ἐν χεῖρ
 μου· καὶ Διφρακτῆς τῶ βασιλείας ἐκ χεῖρ
 σου· καὶ δαιμονίων παρῶσθ' ἔπειν παρῶσθ' ἔπειν
 ἰσραηλινῶος· τί φησὶν ὁ ἐτασπὸς λόγος; ὁρῶτε
 ὅσος ἀγῶν ἔστιν ἐν τῶ λόγῳ τῶ θεοῦ, χεῖρας ἔχον
 καὶ ἀκρατῶν δαιμονίων ἀγῶν ἀκείν λόγῳ
 μεγάλων, καὶ ἀπορήτων τῶν παρῶσθ' ἔπειν ἔξ' ὁδοῦ,
 ἐπαπορῶσθ' ἔπειν τῶν παρῶσθ' ἔπειν, ἔπειν τῶ δαι-
 μόνων, παρῶσθ' ἔπειν ὄντων· ἀλλ' ὁ λόγος τῶ πῆξ' ἔπειν
 (ἔπειν)· λέγει ὅτι ἀγαζῶσθ' καὶ ἡ ἰσραελα, καὶ ἡ Ε
 ἔξ' ἔπειν ἡ παρῶσθ' αὐτῶος, ἵνα ἰδωθῶν τῶ ἡμῶος
 ἔπειν τῶ πῆξ' ἔπειν· λέγει ἀκείν ἐν χεῖρ μου. καὶ
 Διφρακτῆς κέρως τῶ βασιλείας ἐκ χεῖρ σου,
 καὶ δαῖσθ' αὐτῶ τῶ πῆξ' ἔπειν σου τῶ δαυὶδ· δαι-
 μόνιον ὅτι δαυὶδ) εἶδεναι τῶ βασιλείας δαυὶδ,
 τῶ παρῶσθ' ἔπειν κέρως χεῖροποιησθ' ἔπειν· ὅσα ἡκείν τῶ Φανὴ τῶ κέρως; ὅσα ἔπειν
 ὁρῶσθ' ἔπειν αὐτῶ ἐν ἀμῶσθ'· ταῦτα ὅσα ἔπειν ῥήματα θεοῦ; ὅσα ἔπειν ἀληθῶς; ἀληθῶος γὰρ ὅσα
 ἔπειν τῶ ἡλίμα κέρως σαβλ. ἀλλὰ παρῶσθ' τῶ βασιλείας ἀμῶσθ' ἔπειν, ἐφ' ὅ καὶ παρῶσθ'
 τῶ καμῶσθ' αὐτῶ, καὶ ἔπειν τῶ ἔξ' ὁδοῦ ἀπέδισθ' Θεομήλ τῶ σαβλ· καὶ Διφρακτῆς τῶ πῆξ' ἔπειν τῶ

Abus, immodicæque verborum copia Samue-
 lem apud inferos non fuisse contendit. Vidit
 mulier samuelem, narrans vox dixit, & cla-
 mavit mulier voce magna, & dixit ad saulem:
 Ne timeas: et quid decepsisti me, & tu es saul?
 Et dixit ei rex: Quid id est? ne timeas. Quid vi-
 disti? Et dixit mulier ad saul: Deos vidi ascen-
 dentes à terra. Et dixit ad eam: Quæ est forma
 illorum? Et dixit illi: Vir senior ascendens, &
 hic senior diploide Ephod indutus. Fatetur eam
 vidisse & vestem sacerdotalem. Novi oppo-
 situm dicere, quod mitum non est. Ipse quip-
 pe Satanas transformat se in Angelum lu-
 cis. Quare magnitum non est, si & illius mini-
 stri in ministros justitiæ commutantur. Sed
 quid id est, quod Samuelis esse mulier cog-
 novit? Sed scriptum est Saulem cognovisse
 illum fuisse Samuelem, Et procubuit in faciem
 suam super terram, & adoravit. Rursum item
 Scripturæ Auctor: Et dixit Samuel ad saulem:
 Vt quid perturbasti me faciendo ascendere? Dixit,
 inquit Scriptura, iam credere opus est: Dixit
 Samuel: Vt quid in iram excitasti me, faciendo
 me ascendere? Respondet deinde Saul: Val-
 de alienigena pugnant in me. Et Deus discessit à
 me, & non respondit mihi ultra, licet ipsum in
 manibus Prophetarum, & in somniis invocave-
 rim, ad notificandum mihi quid faciam. Iterum
 Scriptura, nec alius dixit, ipsum Samuelem
 dixisse: Vt quid interrogas me, & Dominus dis-
 cecit à te, & factus est contra te, & fecit alium
 sibi, sicut locutus est in manu mea. Et abscindet
 regnum de manu tua. Dæmonium de Israeli-
 tico regno vaticinatur. Quid ad hæc, qui
 contrarium asserunt? Videris quoddam cer-
 tamen sit in verbis Domini, quæ auditori-
 bus indigent, qui magna, & ineffabilia pos-
 sint intelligere de exitu ex hac vita, cum
 prima in dubium controuertantur, & se-
 cunda manifesta non sint. Sed sermo adhuc
 in examine est. Dico verò necessariam esse
 & historiam, & illius examen, vt quid nos
 post vitæ huius exitum expectat, videamus.
 Locutus est in manu mea, & abscindet Dominus
 regnum de manu tua, & dabit illud proximo
 tuo David. Dæmonium verò regnum David
 nequit habere compertum, quod à Deo de-
 cretum erat. Quidni? Nonne vocem Domi-
 ni intellexisti? Non fecit indignationem ire sue
 in Amalec. Nonne hæc sunt verba Domini?
 Nonne vera sunt? verè quidem voluntatem
 Domini Saül executus non est: sed Regem
 Amalec vivum conservabat, propter quem
 & antequam quiesceret, & in exitu ipso Sa-
 muel Saüli exprobrauit: Et propter hoc verbis

1. Reg. 12.
 12, 13
 2. Cor. 11.
 14.
 1. Reg. 28.
 14.
 1. Reg. 28;
 16, 17.
 1. Reg. 28;
 18.
 1. Reg. 15;
 23.

Matth. 11. 31.

Christo ipso teste, nemo fuit: Maior inter natos mulierum Ioanne Baptista nullus fuit: neque timeas id affirmare: descendit ad inferos pronuncians Dominum, ut illum descensurum pradiceret. Propterea dum in custodia esset, ac sibi exitum interitumque imminere conspiceret, missis duobus discipulis, quarebat, no: Tu es qui venturus es, an alium expectamus? Gloriam illius compertam habuit; de mira eius vi plurima locutus fuit,

Matth. 13. 3.

primisque illi testimonium exhibuit: Qui post me venit, ante me factus est. Vidit illius gloriam, gloriam quasi unigeniti a Patre, pleni gratiae & veritatis. Hac cum de Christo vidisset, piget credere, dubius haeret, nec fatetur. Dicitur ipsi, tu es Christus. Quae cum non intellexissent nonnulli, asseverarunt Ioannem tantum ac talem, Christum non novisse, sed ab eo discessisse Spiritum sanctum. Sed sciebat illum, cui antequam nasceretur testimonium perhibuit, & pro quo saltavit, dum ad ipsum Maria accederet, ut de illo testimonium fecit mater eius illis verbis: Ecce enim et facta est vox salutationis in auribus meis, exiit in gaudio infans in utero meo. Hic itaque Ioannes, qui ante

Luc. 1. 15.

de quo ego dixi, Qui post me venit ante me factus est: & manentem, ipse est filius Dei. hic, inquit, nondum noverat Christum in ventre. Noverat quippe illum. Simile quid Petro passus est propter gloriae exuperantiam. Quodnam illud est? Hic magnum quid de Christo sciebat. Quis sum? Quem me dicunt filij hominum esse? Hic, ait, dicit hoc. Tu verò quid? Tu es Christus filius Dei vivi. Propterea beatus enunciarur. Quoniam caro, & sanguis non relevavit illi, sed Patet qui in caelis est. Cui igitur grandia de Christo audisset, & grandia concepisset, auxilium in semet non admisit: Ecce ascendimus in Hierusalem, & perficientur.

Luc. 1. 31.

Et: Oportet filium hominis multa pati, & reprobari a Principibus Sacerdotum, & Sacerdotibus, & occidi, & tertio die resurgere. Propitius, inquit, sis tibi Domine. Maxima de Christo noverat; quod humilior erat de eo noluit admittere. Similem mihi animo pingit Ioannem; dum in custodia erat: grandia de Christo apprehenderat; vidit caelos apertos; vidit Spiritum sanctum super Salvatore descendentem, manentemque super eum. Similem gloriam dum videt, haeret dubius, fortasse etiam non credebat, an fic

Luc. 18. 31.

videt & Ioannem in custodia & magis videt & dicitur. Eiden deo ante a seorsum. Eide pndima agioni ex deo ante a seorsum. Eide pndima agioni ex deo ante a seorsum.

Luc. 9. 31.

videt & Ioannem in custodia & magis videt & dicitur. Eiden deo ante a seorsum. Eide pndima agioni ex deo ante a seorsum.

Matth. 16. 22.

videt & Ioannem in custodia & magis videt & dicitur. Eiden deo ante a seorsum. Eide pndima agioni ex deo ante a seorsum.

Α λόγιος, μείζων ἐν ἡμετέροις γενοικῶν ἰσότητος τῆ βαπτιστῆ δδεις ἐστιν. μη φοβῶ λέγει ὅτι εἰς ἀδὴ καθεβέθηκε προσκρούσαν τῆ κύριον, ἵνα προσέπη αὐτὸν κατελυτοσύνων. Διὰ τοῦτο τὸ κῶ ἐν τῆ φυλακῇ, καὶ ἠδὲ πῶ ἐξῆδον πῶ ἐπιχειρῶν αὐτῷ, πῆμας δύο τῆ μαρτυρίαν ἐπινοήσατο, ἢ γὰρ. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος; ἢ οὐ γὰρ. ἀλλὰ. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος; ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; εἶδεν αὐτὸ τῆ δδξας, ἐρῶλοσ πῶλασ πῶλασ τῆ θαυμασιότητος αὐτῆ. ἐμαρτύρησεν αὐτῷ πῶλασ. ὁπίσω μὲ ἐρχόμενος, ἐμπροσθεν μὲ γέροντον. εἶδον αὐτῷ πῶ δδξας, δδξας ὡς μονοθῆος πῶλασ πατῆρος, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. τῆλικῶτα ἰδὼν περὶ χριστῆ, ὁκνεῖ πιστεύσαι, ἀμφιβάλλει, καὶ ἂ λέγει, εἴπατι αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ χριστός, καὶ μὴ νόσοσας γὰρ πῆλα τῆ εἰρημῶνα λέγουσιν, ἰσότητος ὁ τῆλικῶτος σῶκα ἠδὲ χριστῶν, ἀλλ' ἀπίστη ἀπ' αὐτῶ τῶ πῶμα πῶ αἰγιον. καὶ ἠδὲ τῶτον, ὡ ἐμαρτύρησεν πῶλασ τῆλικῶτος, καὶ ἐφ' ὅ ἐσκήρησεν, ἠὲκα ἔλλα καὶ ἡ μῆλα πῶλασ αὐτῶ, ὡς ἐμαρτύρησεν, αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτῷ λέγουσα. ἰδὲ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τῆ ἀσπασμῶ σου εἰς τῶ ἀτά μου, ἐσκήρησεν ἐν ἀγαλλίασὶ τῆ βῆφος ἐν τῆ κοιλία μου. οὐδὲσ οὐδὲ σκερτήσας πῶλασ τῆλικῶτος, ἰσότητος ὁ εἴπων ἠδὲσ ἐστὶ πῶλασ ἔρω εἴπων, ὁπίσω μὲ ἐρχόμενος ἐμπροσθεν μὲ γέροντον. καὶ ὁ πῆμα εἰπέ μοι. ἐφ' ὅν αὐτῶ ἰδὲσ τῶ πῶμα καθεβῶτον, καὶ μῶτον, ἠδὲσ ἐστὶ ὁ ἦος τῆ θεῆ. ἠδὲσ, φασὶν, σῶκα πῶ ἠδὲ ἰσότητος χριστῶν ἐν κοιλία ἠδὲσ ἠδὲσ, ἀλλὰ δι' ἀσπασμῶ δδξας ὁμοίον τῆ πῶ πῆλασ πῶλασ. τῆ ὁμοίον; οὐτος μῆλα τῆ ἠδὲσ πῶ χριστῆ. τῆ εἰμι; τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἐστὶ; ὅ, πῶλασ. σὺ τῆ; σὺ εἶ ὁ χριστός ὁ ἦος τῆ θεῆ τῶ ζῶντος, ἐν ὡ καὶ μακαρίζῃ, ὅπ (αὐτῶ καὶ ἠμῶσ σῶκα ἀπεκαλύψαν αὐτῷ, ἀλλ' ὁ πατῆρ ὁ ἐν τοῖς ἔρανοῖς ἐπί τῶ μῆλασ ἠκρυστῶ πῶλασ χριστῆ, καὶ μῆλασ ἀπεκαλύψασε, καὶ ἡ παρεδῆξαστο πῶ βοήθιασ τῆ πῶλασ αὐτῶν. ἰδὲ αἰακαῖομῶν εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ τελειώσασται. καὶ. δεῖ τὸν ἦον τῶ ἀδελφῶ πῶλασ πῶλασ, καὶ ἀποδικασθῶν καὶ τῶν ἔραχρημῶν, καὶ ἀποκαθῶν, καὶ τῆ τρίτῃ ἡμέρῃ αἰακαῖωσ. φησὶν ἰλιῶσ σοι κύριε. μῆλασ ἠδὲσ πῶλασ χριστῆ. σῶκα ἠτέλησ πῶλασ δδξας. Διὰ τῶ τῶ πῶλασ πῶλασ αὐτῶ. τῶ πῶλασ πῶλασ μοι νῆλα καὶ τῶ ἰσότητος ἐν φυλακῇ. ἠδὲ μῆλασ εἰδὼσ πῶλασ χριστῆ. εἶδον ἠεραῖσ ἀεωρῶσ. εἶδον πῶμα ἠγιον ἐξ ἠεραῖσ κατεργῶμῶν ὅπ τῶ σῶλασ, καὶ μῶτον ἐπ' αὐτῶ. ἰδὼν πῶ τῆλικῶτα πῶ δδξας ἀμφιβάλλει, καὶ τῶλα ἠπίσασ. διὸ ἠπῶσ ἐνδῶσ καὶ μῆλασ ἀδὴ, καὶ μῆλασ τῶ ἀείσοσ κατελυτοσ. Διὰ τῶ ἠλεγα. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; ἢ παρεζῆ-

videt & Ioannem in custodia & magis videt & dicitur. Eiden deo ante a seorsum. Eide pndima agioni ex deo ante a seorsum.

vid, dicebátque: Et Spiritum sanctum tuum ne auferas à me. Itaque si Spiritus sanctus prophetat: cuiusnam è Angelis? at: Non opus est medico bene, sed male habentibus. Quinam eius Prophetiam excipiunt? neque enim frustra est gratia prophetica; neque vllum charisma eorum quæ in Sancto sunt frustra est. Gratia itaque prophetica mortuorum anima, audacter dicam, indigebant. Sed hic quidem necessarius est Propheta Israël, & qui dormit, discelsitque ex hac vita, indigebat Prophetis, vt alia ratione ipsi Christi adventum vaticinarentur. Ante Domini mei Iesu Christi adventum nemini datum erat vbi lignum vite erat prætergredi, præscriptaque transgredi, cum illa via custodiretur. Quis viam ad lignum vite tentare poterat? Quis alicui auctor esse poterat flammeum gladium pertransfundi? Quem admodum nec mare transiri poterat sine ope divina, columnaque divina, columna luminis, quæ erat ab ipso Deo: sicut Iordanem pedibus calcare nemini, præterquam Iesu Christo vero Deo concessum erat; cuius alius ille Iesus typus erat: sic per flammeum gladium à mundo transire non poterat: non Abrahâ; ideò & Abraham ab eo qui torquebatur, conspicitur. Et cum in tormentis dives esset, elevatis oculis Abraham conspicit, licet à longè videat, videt tamen & Lazarum in sinu ipsius. Expectabant igitur Domini mei Iesu Christi adventum, & Patriarchæ, & Prophetæ, & omnes, vt sic viam aperiret. Ego sum via: Ego sum porta. Via est ad lignum vite, vt si per ignem transire tibi contingat, flamma te non comburat: qualis ignis posuit Cherubim, flammeumque gladium qui volvebatur, vt viam ad lignum vite custodirent. Ideò beati illic permanebant se præparantes, & cum non possent eò accedere, vbi erat lignum vite, Paradisus Dei, & Deus agricola, vbi beati, & electi, & sancti Dei. Nullum ergo in hoc loco offendiculum est: sed omnia mira quadam vi scripta sunt, intelligunturque ab illis, quibus Deus revelat. Nos porro, qui in sæculorū consummatione advenimus, habemus quid eximium vltra cæteros. Quid illud est? si ex hac vita excesserimus boni, & probi, non vnâ nobiscum peccatorum sarcinis conductis, pertransibimus flammeum gladium, nec in locum illum, in quo qui ante eius adventum quieverant Christum expectantes, deveniemus. Pertransibimus nullo nobis à

A ο δαυιδ, και ελεγα. και το πνευμα τ' αγιον
 σα μη αφαιρης απ' εμου. ει τινω το πνευμα
 τ' αγιον προφητειει. η η; * αγγελοις. ος μη
 χρειδω εχρειν ειζουοντες ιατρων, διχ οι κακως
 εζοντες. δεχουσαι πνες * τ' προφητιας αυτες * κ. ης
 ε γδ φρασι χαρις προφητικη. εδεν χαρισμα
 φρασι τ' εν τω αγιω. τ' ου χαρις τ' προφη-
 τικης αι ψυχαι τ' κωμαμενων, πολισου και
 ειπω, εδδοντο. διλλ' εδρα δε μου χρεια * εχ' * κ. ης
 τω προφητες ισραηλ. και ο κωμαμενος ε ο
 απηναγμενος τω βίω χρειας ειχε τ' προφη-
 των, ηνα παλιν οι προφηται αυτω κηρυξασι
 πτω χρειας επιδημιας. αλλως τε και προ-
 φητας τω κωειν μου ινοσ χρειας επιδημιας
 αδιωατοι ιω τινα παρελθειν οπως το ζυλον τ'
 ζωης. αδιωατοι ιω παρελθειν τω πελαγμενα,
 φυλασσειν πτω εδεν τω ζυλω της ζωης. τις
 ηδωατο ιδεποισασ; τις ηδωατο πτω φρονη-
 νω ρομφαιας ποισασ διελθειν ηνα; ως εφ θα-
 λασσαι ουκ ιω οδοποισασ η τω ηρε και τω εβ-
 λω του πνευης, τω φυλου της φωις τω δαπ-
 ην θεω. αωσπ τ' ιορδαλιω σικα ιω εδδεις οδο-
 ποισασ η ινοσ. τω αληθινω θεω τυπος ιω
 εκεινος ο ινοσ. ετω δισ τ' φλογιτης ρομ-
 φαιας σμεηλ σικα ηδωατο διελθειν. σικα
 αβεραμ. δισ τω και αβεραμ ελεπει
 ιωσπ τω κλαζομενω, και ιωσφραγιν εν βα-
 σαιοις ο πλωσος επωρας τωσ οφθαλμωσ
 οεφ αβεραμ, ει και απο μακρη ην οεφ. διλλ'
 οεφ η τ' λαζαρον εν τωσ κολποισ αυτω. αβει-
 λμων ουω πτω τω κωειν μου ινοσ χρειας επιδη-
 μιας, η παπειρασαι, η προφηται, και ααητες,
 ην ετωσ πτω οδον αβοιζη. εγω ειμι η οδω, εγω
 ειμι η θυρα. εδδω εσην ενω τω ζυλων της ζωης,
 ηνα ηρη, εα δει λησε δισ πυρις, φλοξ ε
 κλασασωσ σι. ποις πυρις εταε τω χρεωειν,
 και πτω φρογινω ρομφαιαι πτω εφροιδρινω
 φυλασσειν πτω εδεν τω ζυλω της ζωης. αε
 δισ τω ιωσ αβειλμων οι μακρειοι εκ ει οικου-
 νομιασ ποιωωτες, η μη διωαμενοι οπως το ζυ-
 λων της ζωης, οπως ο αβειλμων ο τω ηρε, οπως
 ο θεος γεωργος, οπως οι μακρειοι και εκλε-
 κτοι, η αγιοι ηρε ηρεαξ. εδεν ουω αβεραμ
 μακα τ' ποτον εση. διλλ' α παιδα θαυμασιωσ
 γηρασσαι, η νενη, ος αω ο θεος σπικα-
 ληη. αβειλμων δε πεχουδι ημεις οι επι σιωπι-
 λεια τωσ αγωνων εληλιδοτες. τι αβειλμων; εαω απαλαχραγωμενω ηρωμενοι καρδι και αγαθη,
 μη επαροιδροι τω της αμαρτιασ φορτα, διελθισωμεθα και αυτοι πτω φρογινω ρομφαιαι,
 και ε καταλιδοσμεθα εις τ' χαρας οπως αβειλμων τον χρειστον οι αβειλ τ' παρσιαισ αυτω κω-
 μαμενοι. διελθισωμεθα ε μηδεν βλαπημενοι ιωσπ τ' φλογιτης ρομφαιας. ειχεσ η ε π' ερρι

Gen. 3. 14.

Exod. 14. 24.

Luc. 16. 27.

Isa. 14. 6.

Ioa. 10. 9.

D

E

Paul.
m
* ης
* τω
* ης

ἵππων ἐστὶν, τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει. εἴ τις ὁ
ἔρρον καὶ ἀκαθάρτου, (ζυμωθῆσιν), αὐτὸς ὁ σω-
θῆσιν) ἕως αἰῶνος πυρός. διελθὲν δὲ αὐτὸ
καὶ πλεον ἐξελθὲν τὸ, καὶ ἐγγὺς διωάμεθα καλῶς
βιώσατες κακῶς ἀπαλλάξαι. Ὅσα ἔλεγον οἱ
ἄρχαί, ἡδὲ οἱ πατεράρχαι, ἡδὲ οἱ προφῆ-
ται. ἡ διωάμεθα ἡμεῖς εἴπειν, εἰς καλῶς βιώ-
σασθαι, καὶ ἄλλων καὶ ἀγαλῶσαι, καὶ αὐτῶν ἕνεκα
διὰ τῆς ἰσχυρίας ἐχρηστέσθαι, πλείον καὶ πλεον κέρδος ἐν
ᾧ ἐπὶ (σωτηρίας τῶν αἰώνων) ἀλλοτρίαι, φερόται
τὸ διωάμεθα λαμβάνειν. ἀλλὰ καὶ τὸ ἄρ-
χῶν, ἐπὶ τῶν ἁγίων ἐξιδὼν τὸ διωάμεθα
ἕνεκα τῶν ἁγίων. οἱ ὅτι φερόται ἁγίως ὅτι πλείον
ἀγαθόν. οὐδὲ οὐκ ἀγαθὸς ὁ ἕνατος ἐλάττω,
λαμβάνειν τὸς μισθὸς ἕνεκα τῶν οὐκ ἐξιδὼν
τῶν ἐν χερσὶν ἰσχυρίας καὶ κρείων ἡμῶν, ὅτι ἡ δόξα,
καὶ τὸ κράτος, εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

A flammeo illo gladio damno illato. *Vniuscuius* 1. cor. 3. 15.
jusque verò quale opus sit, ignis ipse probabit. Si
alicujus opus combustum fuerit, damnum con- 1. cor. 3. 15.
trahet, ipse verò saluabitur sic quasi per ignem.
Pertransibimus ergo. Habemus item ultra &
aliud exitium; non possumus, si rectè vi-
xerimus, malè discedere. Hoc non dicebant
antiqui, non Patriarchæ, non Propheta.
Nōne id nos effari possumus, si bene vixe-
rimus, melius & dissoluemur, erimusque cū
Christo? Propter eā cū ultra ceteros id ha-
beamus, nec leve sit emolumentum, cū
in fine faculorum deuenierimus, primi dena-
rium accipiemus. Nam audi parabolam: *Mat. 20. 8.*
Incipiens dabat denarium ab ultimis. At primi
existimabant se majus quippiā habituros. Tu er-
go primus, qui ultimus venisti, mercedem
à Patrefamilias accipis in Christo Iesu Do-
mino nostro, cui gloria, & robur in facu-
la faculorum. Amen.

ΑΠΟ ΤΩΝ ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ΕΧ ΟΡΙΓΕΝΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ COMMENTARIIS

ΨΑΛΜΟΥΣ IN PSALMOS.

Από τῶν εἰς τὸν ἀφελμένον τῶν μυστηρίων Ἐ Τόμο in Psalmum primum.

Interprete DIONYSIO PETAVIO.

Κεκλεισθαι καὶ ἐσφραγίσθαι τὰς ἁγίας
γραφάς οἱ ἡσθί φασί λέγει, τῆ κλειδί
τῶν βασιλέων, ἡ γὰρ καὶ σφραγίς, ἡ δὲ ἡσθί
τῆ τοῦ ἐπιτομίου σφραγίδος ἀγίασμα κυ-
ρια. οὐκ ἐστὶ τῆ διωάμεθα τῶν δεδωκότων αὐτῶν
ἡδὲ, τῆ ἕνεκα τῆ σφραγίδος διδουμένη. ἡ δὲ
μὲν οὖν τῶν κλεισθῶν καὶ ἐσφραγίσθαι, ὁ ἰωάν-
νης ἀναδιδάσκῃ ἐν τῇ ἀποκάλυψι λέγων. καὶ
τὰ ἀγγέλιον τῆς ἐν Philadelphia ἐκκλησίας
γράψον. πᾶσι λέξῃ ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ
ἔχων τὴν κλειδί τῶν βασιλέων, ὁ ἀνοίγων καὶ ἰδοὺς
κλείσει, καὶ κλείων καὶ ἰδοὺς ἀνοίξῃ. οἰδᾷ σε
τὰ ἔργα. ἰδοὺ δὲ δάμαξ ἔγραψα ἐν ἀπείρῳ σὺ ἀνεργ-
μήν, ἡ ἰδοὺς διώσται κλειδί αὐτῶν. καὶ
μετ' ὀλίγα. καὶ εἶδον ὅτι πλεον δεξιῶν τῶν κλει-
σθῶν ἐπὶ τὸν δεξιὸν βιβλίον γεγραμμένων
ἐσφραγίσθαι, καὶ ὅτι εἶδον ἀγγέλον ἰσορροπῶν κει-
ρῶσιν αὐτῶν μετὰ ἑαυτῶν. ἡ δὲ ἅγιος ἀνοίξῃ τὸ
βιβλίον, καὶ λίσσῃ τὰς σφραγίδας αὐτῶν, καὶ ἰδοὺς ἡδυνάτο ἐν τῶν ἁγίων, ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς
ἔτε ἕνεκα τῶν τῶν ἁγίων ἐσφραγίσθαι τὸ βιβλίον, ὅτι βλέπειν αὐτῶν. καὶ ἔκλεισθαι, ἐπὶ ἰδοὺς ἁγίου ἁγίου.

CLAVSAS, obsignatasque Scripturas
esse sacras divina testantur oracula;
idque Davidis clave, ac forsitā & sigillo;
de quo scriptum est: *Figura sigilli sanctitatis* *Eccl. 28.*
Domino. Quod de virtute Dei, qui ea lar- *36.*
gatus est, intelligi debet, quæ videlicet per
sigillum adumbratur. Etenim clausas at-
que obsignatas esse Scripturas Ioannes in
Apocalypsi declarat his verbis: Et Angelo *Apc. 3. 7.*
Ecclesie, quæ Philadelphia est, scribe: Hæc
dicit Sanctus verus qui habet clavem David;
qui aperit, & nemo claudet; & claudit, &
nemo aperiet. Novi opera tua: posui fores ca-
ram te apertas, quas nemo claudere potest. Dein-
de paulo post: Et vidi ad dexteram sedentis *Apc. 5. 2.*
in throno librum scriptum intus & à tergo, ob- *14.*
signatum signaculis septem. Et vidi Angelum
proclamantem voce magna: Quis est dignus ape-
rire librum, & solvere signacula eius? Et ne-
mo poterat in caelo, neque in terra, neque subter
terram aperire librum, neque aspicere illum.
Et fiebam, quoniam nemo dignus inventus est
aperire librum, neque aspicere illum. Et unus

